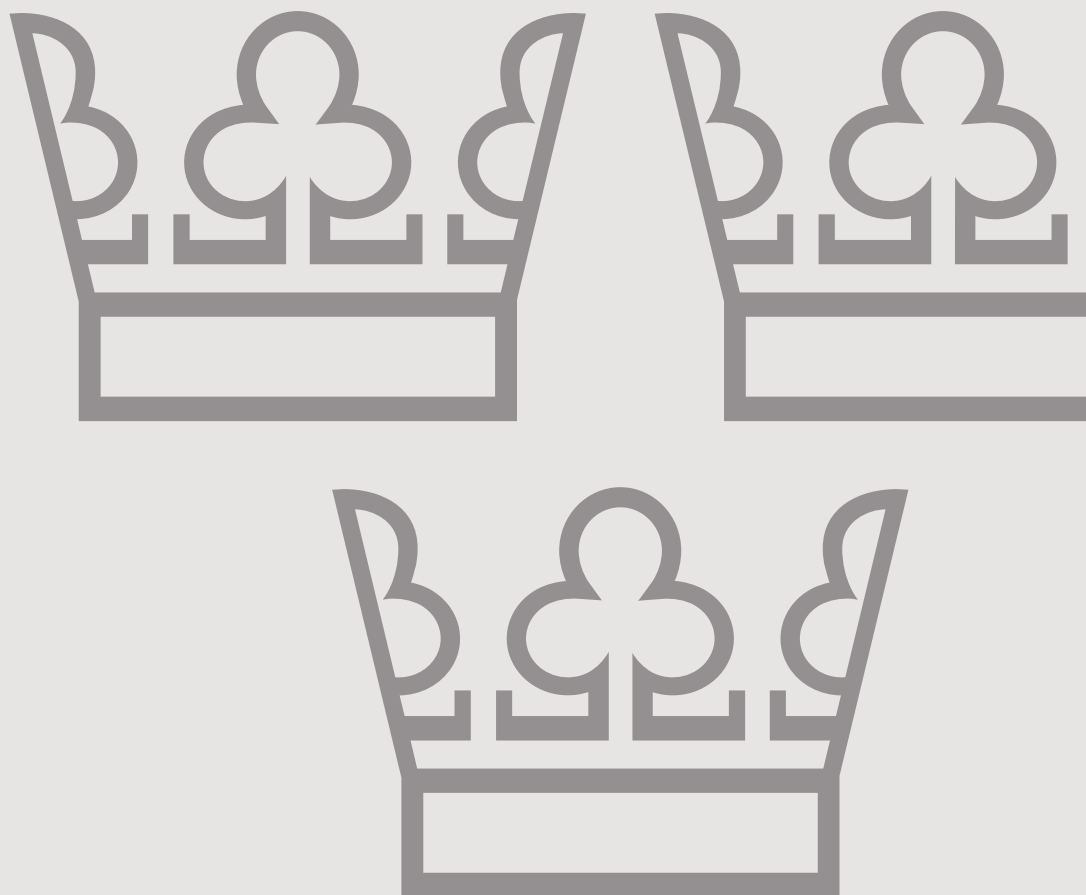

Beslutspromemoria

– ändrade föreskrifter om resolution

Sammanfattning

I krishanteringsdirektivet¹ finns regler om hantering av finansiella företag i kris. Direktivet har i svensk rätt i huvudsak genomförts i lagen (2015:1016) om resolution (LOR).

I april 2024 antog Europaparlamentet och rådet ändringar i krishanteringsdirektivet (ändringsdirektivet²). Vidare har Europeiska kommissionen (kommissionen) i en formell underrättelse ifrågasatt om vissa artiklar i krishanteringsdirektivet fullt ut genomförts i svensk rätt. Med anledning av ändringsdirektivet och den formella underrättelsen har regeringen i propositionen ”Anpassningar till EU:s regelverk om hantering av finansiella företag i kris” (prop. 2024/25:172) – i det följande benämnd propositionen – föreslagit vissa ändringar i lagen om resolution.

Regeringen anser att vissa av de Anpassningar av svensk rätt som behöver göras med anledning av ändringsdirektivet och den formella underrättelsen bör ske i föreskrifter på lägre nivå än lag. Mot den bakgrunden beslutar Riksgäldskontoret (Riksgälden) om ändringar i Riksgäldskontorets föreskrifter (RGKFS 2015:2) om resolution. Ändringarna avser beräkningen av det särskilda förfogandebeloppet samt företagens skyldigheter att offentliggöra och till Riksgälden lämna uppgifter om kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder. Utöver dessa ändringar införs i föreskrifterna en skyldighet för företagen att underrätta Riksgälden om vissa verksamhets- och organisationsförändringar. Därutöver görs vissa mindre ändringar i bestämmelserna om rapportering av uppgifter för fastställande av resolutionsavgiften.

Föreskriftsändringarna träder i kraft den 1 november 2025.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012.

² Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1174 av den 11 april 2024 om ändring av direktiv 2014/59/EU och förordning (EU) nr 806/2014 vad gäller vissa aspekter av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder.

Innehåll

1.	Utgångspunkter	4
1.1	Bakgrund och syfte	4
1.2	Regleringsalternativ	5
1.3	Rättsliga förutsättningar	6
1.4	Ärendets beredning	7
2.	Motivering och överväganden	8
2.1	Det särskilda förfogandebeloppet	8
2.2	Krav på offentliggörande och rapportering för vissa avvecklingsenheter	9
2.3	Skyldighet att lämna uppgifter om verksamhets- och organisationsförändringar	15
2.4	Rapportering av uppgifter för fastställande av resolutionsavgiften	19
2.5	Ikraftträdandebestämmelser	20
3.	Konsekvenser	22
3.1	Konsekvenser för samhället och konsumenterna	22
3.2	Konsekvenser för företagen	22
3.3	Konsekvenser för myndigheter	24
3.4	Utvärdering	25
3.5	Överrensstämmelse med unionsrätten	26
3.6	Tidpunkt för ikraftträdande	26
3.7	Speciella informationsinsatser	26

1. Utgångspunkter

1.1 Bakgrund och syfte

Det unionsrättsliga regelverket om hantering av finansiella företag i kris finns i krishanteringsdirektivet³. Direktivet har i svensk rätt framför allt genomförts i lagen om resolution. Vissa delar av direktivet har genomförts i Riksgäldens föreskrifter om resolution.

Ett av de centrala verktygen i regelverket är nedskrivning eller konvertering av skulder. För att det ska finnas skulder att skriva ned eller konvertera ska företagen uppfylla ett krav på kapitalbas och kvalificerade skulder.

I april 2024 antog Europaparlamentet och rådet ändringar i krishanteringsdirektivet (ändringsdirektivet). Ändringarna innebär bland annat att så kallade avvecklingsenheter som huvudregel inte ska omfattas av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder. Från huvudregeln får undantag göras under vissa förutsättningar.

Vidare har kommissionen i en formell underrättelse ifrågasatt om vissa artiklar i krishanteringsdirektivet fullt ut genomförts i svensk rätt. Artiklarna reglerar bland annat hur kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder ska bestämmas och uppfyllas. Underrättelsen innebär att vissa ändringar behöver göras i svensk rätt.

Regeringen lämnar i propositionen förslag till hur ändringsdirektivet ska genomföras i svensk rätt och vilka författningsändringar som behöver göras med anledning av kommissionens underrättelse. Den 1 oktober 2025 antog riksdagen lagförslagen i propositionen.

Huvuddelen av ändringarna görs i lagen om resolution, men vissa ändringar bör, enligt regeringens bedömning, ske i föreskrifter på lägre nivå än lag. Mot den bakgrunden har Riksgälden föreslagit vissa ändringar i föreskrifterna om resolution. Föreskriftsarbetet har pågått parallellt med lagstiftningsarbetet för att föreskriftsändringarna ska kunna träda i kraft samma dag som lagändringarna.

³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012.

Utöver de föreskriftsändringar som är nödvändiga med anledning av ändringsdirektivet och den formella underrättelsen, har Riksgälden även föreslagit att det i föreskrifterna ska införas en skyldighet för företagen att underrätta Riksgälden om vissa verksamhets- och organisationsförändringar. Sådan information är central för Riksgäldens resolutionsplanering eftersom den kan påverka bedömningen av hur företaget ska hanteras i händelse av ett fallissemang, till exempel om ett företag ska försättas i resolution eller inte och vilka resolutionsverktyg som ska användas. Under den tid som resolutionsregelverket varit i kraft har det förekommit att Riksgälden uppmärksammats på väsentliga förändringar i företagens verksamhet kort innan förändringarna har genomförts. Mot den bakgrunden ser Riksgälden ett behov av att införa en särskild underrättelseskyldighet.

Riksgälden har även föreslagit några mindre ändringar i bestämmelserna om rapportering av uppgifter för fastställande av resolutionsavgiften. Syftet med ändringarna är att åstadkomma en enhetlig reglering.

1.2 Regleringsalternativ

Som framgår av avsnitt 1.1 anser regeringen att vissa av de anpassningar av svensk rätt som behöver göras med anledning av ändringsdirektivet och den formella underrättelsen bör ske genom föreskrifter på lägre nivå än lag. Dessa anpassningar kan bara göras genom att ändra i föreskrifterna om resolution. I denna del finns det därför inga regleringsalternativ.

När det gäller föreskrifterna om företagens skyldighet att underrätta Riksgälden om vissa verksamhets- och organisationsförändringar är ett alternativ till bindande föreskrifter att Riksgälden med stöd av 28 kap. 1 § LOR begär att företagen lämnar sådana uppgifter eftersom det är uppgifter som myndigheten behöver för sin resolutionsplanering.

Det finns dock flera nackdelar med en sådan insamling av uppgifter. Den tar betydande resurser i anspråk för Riksgälden eftersom myndigheten regelbundet måste kontakta företagen och efterfråga uppgifter om eventuella verksamhets- och organisationsförändringar. Detta alternativ är också resurskrävande för företagen eftersom det innebär att företagen måste hantera en begäran om uppgifter även om företaget inte avser att genomföra några verksamhets- eller organisationsförändringar. Det är också svårt att fastställa ett lämpligt tidsintervall för en sådan uppgiftsinsamling.

Ett annat alternativ till att införa föreskrifter är att lämna allmänna råd. Allmänna råd är till skillnad från föreskrifter inte bindande, utan är endast en rekommendation till företagen om hur de kan agera för att uppfylla de krav som ställs i lagar, förordningar eller myndighetsföreskrifter. Ytterligare ett alternativ är att arbeta för en självreglering, det vill säga att företagen lämnar uppgifterna helt på frivillig väg. Inget av dessa alternativ säkerställer dock att Riksgälden får in uppgifterna i tid.

Enligt Riksgälden framstår därför bindande föreskrifter som det bästa alternativet. Med föreskrifter säkerställs det att Riksgälden får information om verksamhets- och organisationsförändringar i god tid innan förändringarna genomförs, vilket gör det möjligt för Riksgälden att hålla resolutions- och koncernresolutionsplaner uppdaterade. Det blir även mer förutsägbart för företagen vad som gäller.

Ändringarna i bestämmelserna om rapportering av uppgifter för fastställande av resolutionsavgiften innebär att vissa uppgifter ska lämnas på samma sätt och vid samma tidpunkt som de uppgifter som ett företag ska lämna enligt förordningen om resolutionsavgifter.⁴ Av förordningen framgår att Riksgälden ska informera företagen om beslutet om resolutionsavgift senast den 1 maj varje år (artikel 13.1). Det är därför angeläget att företagen, i god tid och på ett enhetligt sätt, lämnar de uppgifter som Riksgälden behöver för att fastställa företagets resolutionsavgift. Detta kan inte säkerställas genom allmänna råd eller självreglering. Därtill kommer att det uppgiftslämnande som ska ske enligt förordningen är reglerat både när det gäller vid vilken tidpunkt och på vilket sätt uppgifterna ska lämnas. Mot denna bakgrund anser Riksgälden att bindande föreskrifter är det bästa alternativet.

1.3 Rättsliga förutsättningar

Riksgälden har meddelat nuvarande föreskrifter om beräkningen av det särskilda förfogandebeloppet samt företagens skyldigheter att offentliggöra och till Riksgälden lämna uppgifter om kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder med stöd av bemyndigandena i 22 § första stycket 2, 4, 13 och 14 förordningen (2015:1034) om resolution. De ändringar som görs med anledning av ändringsdirektivet och kommissionens formella underrättelse rymms inom dessa bemyndiganden.

⁴ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 av den 21 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution.

Bemyndigandet i 22 § första stycket 13 förordningen om resolution ligger till grund för bestämmelsen om att företagen ska underrätta Riksgälden om vissa verksamhets- och organisationsförändringar. Enligt bemyndigandet får Riksgälden meddela föreskrifter om vilka upplysningar ett institut eller något annat koncernföretag ska lämna till Riksgälden för dess verksamhet enligt lagen om resolution.

Ändringarna i bestämmelserna om rapportering av uppgifter för fastställande av resolutionsavgiften grundar sig på bemyndigandet i 22 § första stycket 12 förordningen om resolution. Bemyndigandet avser föreskrifter om vilka uppgifter en avgiftsskyldig ska lämna till Riksgälden enligt 27 kap. 20 § LOR.

1.4 Ärendets beredning

Den 6 maj 2025 remitterade Riksgälden ett förslag till ändringar i föreskrifterna om resolution. Totalt åtta organisationer och myndigheter har yttrat sig över remissen.

Riksgälden har övervägt samtliga framförda remissynpunkter, men redogör bara för de mest väsentliga synpunkterna i denna beslutspromemoria.

2. Motivering och överväganden

I det följande redogörs för Riksgäldens motivering och ställningstaganden i fråga om de aktuella föreskrifterna.

2.1 Det särskilda förfogandebeloppet

Riksgäldens ställningstagande: Det ska klargöras att avdrag från det särskilda förfogandebeloppet ska göras med ett belopp som motsvarar vissa värdeöverföringar som görs efter det att det särskilda förfogandebeloppet har fastställts.

Remisspromemorian hade samma innehåll.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Riksgäldens skäl: Om ett företag inte uppfyller det kombinerade buffertkravet, utöver det riskvägda kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder, får Riksgälden förbjuda företaget att göra vissa värdeöverföringar som överstiger ett visst belopp, det så kallade särskilda förfogandebeloppet (4 kap. 29 § LOR).

Krishanteringsdirektivet innehåller detaljerade bestämmelser om hur det särskilda förfogandebeloppet ska beräknas (artikel 16a.4–16a.6). Bestämmelserna har i svensk rätt genomförts i 7 kap. 1–5 §§ föreskrifterna om resolution. Beloppet ska beräknas genom att en summa bestående av delårsöverskott och årsöverskott som inte räknas in i kärnprimärkapitalet enligt artikel 26.2 i tillsynsförordningen⁵ multipliceras med en faktor. Från detta belopp ska avdrag göras med ett belopp som motsvarar vissa värdeöverföringar (artikel 16a.4 andra meningen).

I den formella underrättelsen påtalar kommissionen att det avdrag som specificeras i artikel 16a.4 andra meningen i krishanteringsdirektivet inte återfinns i svensk rätt. Regeringen bedömer i propositionen att det på lägre nivå än lag bör klargöras att avdrag med det belopp som blir resultatet av vissa värdeöverföringar ska göras efter det att det särskilda förfogandebeloppet har beräknats (s. 35).

Av 7 kap. 2 § föreskrifterna om resolution framgår att avdrag för sådana värdeöverföringar som anges i 4 kap. 29 § andra stycket LOR, till exempel vinstutdelningar och betalning av rörlig ersättning, ska göras vid beräkningen

⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012.

av den summa som ingår i beräkningen av det särskilda förfogandebeloppet. Däremot framgår inte att det särskilda förfogandebeloppet, *efter* att det har beräknats, ska minskas med ett belopp som motsvarar samma typ av värdeöverföringar. För att klargöra detta förhållande införs en ny bestämmelse i föreskrifterna om resolution. Av bestämmelsen framgår att det särskilda förfogandebeloppet ska minskas med ett belopp som motsvarar sådana värdeöverföringar som avses i 4 kap. 29 § andra stycket LOR som görs efter det att det särskilda förfogandebeloppet har beräknats.

För tydlighets skull bör det påtalas att den nya bestämmelsen inte innebär att samma avdrag ska göras två gånger. Avdrag som görs i samband med att den summa som ingår i det särskilda förfogandebeloppet beräknas avser värdeföringar som tidigare gjorts under den period som överskottet avser (7 kap. 2 § föreskrifterna om resolution). Det avdrag som enligt den nya bestämmelsen ska göras efter det att det särskilda förfogandebeloppet har beräknats avser värdeöverföringar som görs från den tidpunkt då restriktionerna inträdde och det särskilda förfogandebeloppet fastställdes.

Det ska också tilläggas att bestämmelsen inte medför någon ändring av regleringens materiella innebörd. Att det särskilda förfogandebeloppet ska minskas med ett belopp som motsvarar de värdeöverföringar som görs efter det att det särskilda förfogandebeloppet har fastställts får – även om det inte uttryckligen framgår av nuvarande föreskrifter – anses vara underförstått.

2.2 Krav på offentliggörande och rapportering för vissa avvecklingsenheter

Riksgäldens ställningstagande: En avvecklingsenhet som omfattas av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder ska tillämpa samma regler om offentliggörande och rapportering som en resolutionsenhet som ska uppfylla kravet på individuell nivå och som inte är ett globalt systemviktigt institut. Offentliggörande och rapportering ska dock endast ske en gång per år.

Offentliggörande och rapportering ska ske första gången vid det tillfälle för offentliggörande respektive rapportering som infaller närmast efter det att 12 månader har gått sedan Riksgälden fattat beslut om att avvecklingsenheten ska omfattas av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder.

Remisspromemorian hade samma innehåll.

Remissinstanserna: Majoriteten av remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Finansbolagens Förening saknar en analys av om alla uppgifter som omfattas av rapporteringsskyldigheten är nödvändiga.

Riksgäldens skäl

Hur kraven på offentliggörande och rapportering ska uppfyllas av vissa avvecklingsenheter

Enligt nuvarande reglering ska krav på kapitalbas och kvalificerade skulder beslutas för i princip alla företag som omfattas av lagen om resolution, även sådana företag som enligt en resolutions- eller koncernresolutionsplan ska avvecklas genom konkurs eller likvidation (4 kap. 1 § LOR). Kravet för dessa företag ska dock endast bestå av ett förlustabsorberingsbelopp, vilket i praktiken innebär att kravet som regel inte kommer överstiga de kapitalkrav som redan gäller för företaget (4 kap. 4 § andra stycket LOR).

Av det skälet har det i ändringsdirektivet införts en bestämmelse som innebär att företag som enligt en resolutions- eller koncernresolutionsplan ska avvecklas genom konkurs eller likvidation, liksom vissa andra företag som inte är resolutionsenheter, som huvudregel inte ska omfattas av krav på kapitalbas och kvalificerade skulder (artikel 45c.2a). Dessa företag, som enligt ändringsdirektivet ska definieras som *avvecklingsenheter*, ska inte heller omfattas av skyldigheterna att offentliggöra och lämna uppgifter om kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder till resolutionsmyndigheten.

I undantagsfall får emellertid resolutionsmyndigheten besluta att en avvecklingsenhet ska vara föremål för krav på kapitalbas och kvalificerade skulder. En sådan avvecklingsenhet ska då också vara skyldig att offentliggöra och rapportera uppgifter om kravet och hur det uppfylls. Att berörda avvecklingsenheter ska omfattas av dessa skyldigheter kommer att framgå av lagen om resolution, men hur skyldigheterna ska uppfyllas bör enligt propositionen regleras i föreskrifter på lägre nivå än lag, det vill säga i Riksgäldens föreskrifter (s. 31).

I föreskrifterna om resolution finns bestämmelser om hur företag ska uppfylla skyldigheterna avseende offentliggörande och rapportering. Där regleras dels vilka uppgifter som ska offentliggöras och rapporteras, dels formerna för rapporteringen (6 kap. och 8 kap. 2–8 §§).⁶

⁶ Rapporteringsskyldigheten omfattar även vissa uppgifter om skulder som inte får användas för att uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder (övriga nedskrivningsbara skulder).

I kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/763⁷ preciseras de uppgifter som ett företag ska offentliggöra och rapportera till resolutionsmyndigheten. Därutöver innehåller förordningen vissa ytterligare bestämmelser om när och hur företagen ska offentliggöra och rapportera uppgifterna. Bland annat preciseras de tidpunkter för offentliggörande och rapportering som gäller för olika kategorier av företag. Med ett fåtal undantag gäller enligt förordningen att offentliggörande och rapportering ska ske kvartalsvis.

Ändringsdirektivet innebär ingen förändring av skyldigheterna avseende offentliggörande och rapportering som sådana. Däremot görs en ändring av artikel 45i.4 som innebär att resolutionsmyndigheten ska avgöra i vilken *omfattning* skyldigheterna ska tillämpas för avvecklingsenheter som omfattas av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder, närmare bestämt vilka uppgifter som ska offentliggöras och rapporteras till resolutionsmyndigheten samt med vilken frekvens det ska ske. Skyldigheterna ska inte gå längre än vad som är nödvändigt för att övervaka efterlevnaden av det krav som har beslutats för avvecklingsenheten.

Den fråga som Riksgälden har att avgöra inom ramen för detta föreskrifts-ärende handlar således om huruvida berörda avvecklingsenheter ska omfattas av samma eller mindre omfattande skyldigheter än andra företag som omfattas av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder.

Till att börja med kan konstateras att krav på kapitalbas och kvalificerade skulder endast undantagsvis ska beslutas för avvecklingsenheter. Det får bara ske om Riksgälden, med beaktande av möjliga effekter på bland annat den finansiella stabiliteten, bedömer att det finns behov av att kravet fastställs till ett belopp som överstiger förlustabsorberingsbeloppet (artikel 45c.2a i ändringsdirektivet). Det kan förvisso inte uteslutas att undantaget att besluta om krav skulle kunna komma att tillämpas, men det bör vara sällsynt givet att grundpremisen för att klassificera ett företag som avvecklingsenhet är dess begränsade betydelse för det finansiella systemet. Hittills har Riksgälden inte, för något företag som enligt resolutions- eller koncernresolutionsplanen ska avvecklas genom konkurs eller likvidation, beslutat om krav på kapitalbas och kvalificerade skulder som överstiger förlustabsorberingsbeloppet.

Givet att Riksgälden har bedömt att kravet ska tillämpas för en avvecklingsenhet så finns också ett behov av att övervaka att det efterlevs. På samma sätt

⁷ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/763 av den 23 april 2021 om tekniska standarder för genomförande för tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 och Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU vad gäller tillsynsrapportering och offentliggörande avseende minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder.

som för en resolutionsenhet är kravets syfte att säkerställa att företaget har tillräckligt med kapitalbas och kvalificerade skulder för att åtgärderna i företagens resolutionsplan ska kunna finansieras på ett ändamålsenligt sätt. Utifrån det perspektivet, och med anledning av *Finansbolagens Förenings* remissynpunkt, konstaterar Riksgälden att det som utgångspunkt inte finns någon skillnad mellan vilka skyldigheter avseende offentliggörande och rapportering som bör tillämpas för en avvecklingsenhet som omfattas av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder respektive resolutionsenheter.

Samtidigt är det i dessa fall fråga om företag som har mindre påverkan på det finansiella systemet än andra företag som omfattas av kraven. De aktuella företagen kan i regel också antas vara förhållandevis små och ha relativt enkla balansräkningar. Detta talar för att det är lämpligt att skyldigheterna tillämpas med viss proportionalitet. Eftersom de uppgifter som ska offentliggöras och rapporteras enligt nuvarande reglering i utgångsläget är relativt begränsade, och dessutom blir än mindre betungande för företag med enkel finansieringsstruktur, anser Riksgälden att proportionalitet främst kan åstadkommas genom att föreskriva att skyldigheterna ska uppfyllas mindre frekvent, det vill säga att offentliggörande och rapportering ska ske vid färre tillfällen än vad som gäller för resolutionsenheter.

Mot denna bakgrund anser Riksgälden att avvecklingsenheter som omfattas av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder ska offentliggöra och rapportera samma uppgifter som en resolutionsenhet. Det är dock tillräckligt att detta endast sker en gång per år.

Närmare om kravet på offentliggörande

Enligt 4 kap. 28 § LOR ska ett företag årligen offentliggöra hur kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder uppfylls. Från skyldigheten undantas ett företag som enligt resolutionsplanen ska avvecklas genom konkurs eller likvidation. Genom de lagändringar som sker för att genomföra ändringsdirektivet tas detta undantag bort. Det innebär att en avvecklingsenhet som omfattas av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder årligen ska offentliggöra hur kravet uppfylls. Därmed kommer också bestämmelserna i föreskrifterna om resolution avseende vilka uppgifter om kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder som ett företag ska offentliggöra att gälla för en sådan avvecklingsenhet (6 kap. 2 §).

De närmare krav på offentliggörande som finns i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/763 skiljer sig åt mellan resolutionsenheter som är globalt systemviktiga institut och resolutionsenheter som

varken är globalt systemviktiga institut eller del av ett sådant. I fråga om vilka av förordningens krav som ska gälla för avvecklingsenheter anser Riksgälden att det ska vara samma krav som för den sistnämnda kategorin av resolutionsenheter, det vill säga artiklarna 10.2, 11.2, 14.2 och 16. En bestämmelse med den innebörden införs i föreskrifterna om resolution.

I genomförandeförordningen finns också närmare bestämmelser om hur ofta uppgifterna ska offentliggöras: kvartalsvis, halvårsvis eller årligen (artikel 9). Som framgår ovan anser Riksgälden att avvecklingsenheter endast bör offentliggöra uppgifterna en gång per år. Mot den bakgrunden införs i föreskrifterna om resolution en bestämmelse som anger att en avvecklingsenhet ska offentliggöra de uppgifter som avses i genomförandeförordningen årligen. Av föreskrifterna ska också framgå att uppgifterna ska offentliggöras samma dag som enheten offentliggör sina räkenskaper eller så snart som möjligt därefter. Detta motsvarar vad som gäller för offentliggörande som sker årligen enligt genomförandeförordningen (artikel 9.6 a).

En avvecklingsenhet bör offentliggöra uppgifter om hur kravet uppfylls första gången vid det tillfälle för offentliggörande som infaller närmast efter det att 12 månader har gått sedan Riksgälden fattat beslut om att avvecklingsenheten ska omfattas av ett sådant krav. En bestämmelse med den innebörden införs i föreskrifterna om resolution.

Kommissionens genomförandeförordning gäller i sin helhet för företag som inte är avvecklingsenheter. I 6 kap. 1 § andra stycket föreskrifterna om resolution finns en bestämmelse som upplyser om att genomförandeförordningen innehåller bestämmelser om när och hur ett företag ska offentliggöra uppgifter om hur kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder uppfylls. Eftersom upplyningsbestämmelsen endast gäller företag som inte är avvecklingsenheter flyttas bestämmelsen, för att skapa tydlighet, till en ny paragraf.

Närmare om krav på rapportering

I 8 kap. föreskrifterna om resolution finns bestämmelser om rapportering av uppgifter om kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder. Enligt 8 kap. 7 § undantas ett företag, som enligt resolutionsplanen ska avvecklas genom konkurs eller likvidation, från rapporteringsskyldigheten.

För att anpassa föreskrifterna till ändringsdirektivet tas undantaget från rapporteringsskyldigheten bort. Det innebär att en avvecklingsenhet som omfattas av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder till Riksgälden ska lämna de uppgifter om kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder som anges i föreskrifterna (8 kap. 2–4 §§).

Riksgälden anser att de krav på rapportering till resolutionsmyndigheten som enligt kommissionens genomförandeförordning gäller för en resolutionsenhet som ska uppfylla kravet på individuell nivå – artiklarna 1, 2, 3.1, 3.2 och 7 – också ska gälla för en avvecklingsenhet som omfattas av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder. En bestämmelse med den innebörden införs i föreskrifterna om resolution.

Av de bestämmelser som för närvarande finns i 8 kap. 5 § föreskrifterna om resolution, och som flyttas till 8 kap. 7 §, framgår när uppgifterna om kapitalbas och kvalificerade skulder ska lämnas till Riksgälden. Dessa bestämmelser genomför artikel 45i.2 i krishanteringsdirektivet. Av föreskrifterna framgår att vissa uppgifter ska lämnas minst årligen, medan andra ska lämnas minst halvårsvis. Som framgår ovan anser Riksgälden att en avvecklingsenhet ska lämna uppgifterna årligen. En bestämmelse med den innebörden införs därför i föreskrifterna om resolution.

Artikel 3.1 och 3.2 i genomförandeförordningen innehåller närmare bestämmelser om hur ofta uppgifterna enligt förordningen ska lämnas av en resolutionsenhet på individuell nivå, nämligen kvartalsvis. Dessa artiklar anger också vilka mallar som ska användas för rapporteringen.

Eftersom avvecklingsenheter endast ska lämna uppgifter om kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder en gång per år bör det framgå av föreskrifterna om resolution att bestämmelserna om rapporteringsintervall i nyss nämnda artiklar inte ska gälla för en avvecklingsenhet. I stället utformas bestämmelsen om att uppgifter ska lämnas årligen så att den även innefattar de uppgifter som avses i genomförandeförordningen.

I artiklarna 1 och 2 i genomförandeförordningen finns bestämmelser om vilka rapporteringsreferensdatum och överföringsdatum som gäller för olika rapporteringsintervall (kvartals-, halvårs- och årsrapportering). Det som där anges om årsrapportering kommer således att gälla för den rapportering som ska göras av en avvecklingsenhet.

En avvecklingsenhet bör rapportera uppgifter om kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder första gången vid det rapporteringstillfälle som infaller närmast efter det att 12 månader har gått sedan Riksgälden fattat ett beslut om att avvecklingsenheten ska omfattas av ett sådant krav. En bestämmelse med den innebörden införs i föreskrifterna om resolution.

Kommissionens genomförandeförordning gäller i sin helhet för företag som inte är avvecklingsenheter. I 8 kap. 1 § tredje stycket föreskrifterna om

resolution finns en bestämmelse som upplyser om att genomförandeförordningen innehåller bestämmelser om när och hur ett företag ska lämna uppgifter om kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder till Riksgälden. Eftersom upplysningsbestämmelsen endast gäller företag som inte är avvecklingsenheter flyttas bestämmelsen, för att skapa tydlighet, till en ny paragraf.

Enligt 8 kap. 8 § föreskrifterna om resolution ska ett företag som är skyldigt att lämna uppgifter om kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder till Riksgälden i stället lämna uppgifterna till Finansinspektionen. Samma ordning bör gälla för de uppgifter om kravet som en avvecklingsenhet ska lämna till Riksgälden. I 8 kap. 8 § föreskrifterna om resolution inkluderas därför en hänvisning till de bestämmelser som reglerar uppgiftsskyldigheten för avvecklingsenheter.

2.3 Skyldighet att lämna uppgifter om verksamhets- och organisationsförändringar

Riksgäldens ställningstagande: Ett företag ska skriftligen underrätta Riksgälden om varje väsentlig förändring avseende företagets respektive koncernens juridiska eller organisatoriska struktur eller affärsverksamhet. Underrättelsen ska lämnas i god tid innan förändringen genomförs.

Remisspromemorian hade samma innehåll.

Remissinstanserna: *Finansbolagens Förening, Föreningen Svensk Värdepappersmarknad, Sparbankernas Riksförbund, Svenska Bankföreningen och Swedish FinTech Association* avstyrker förslaget. Huvudinvändningen är att det är otydligt vid vilken tidpunkt underrättelseskyldigheten inträder. Organisationerna anser att den föreslagna bestämmelsen – beroende på när underrättelseskyldigheten inträder – dels kan vara svår att förena med företagens skyldigheter enligt marknadsmissbruksförordningen⁸, dels kan innebära att Riksgälden ska underrättas om verksamhets- och organisationsförändringar som inte är beslutade och som därför kanske inte kommer att genomföras.

Finansbolagens Förening, Sparbankernas Riksförbund och Svenska Bankföreningen anser att det inte finns något hinder mot att företagen lämnar information till Riksgälden om sådana verksamhets- och organisationsförändringar som är faktiskt beslutade. På samma tema anser *Föreningen Svensk Värdepappersmarknad*

⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmissbruk (marknadsmissbruksförordning) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG.

att tidpunkten för underrättelseskyldigheten tidigast kan inträda när företaget har gjort bedömningen att förändringen utgör insiderinformation, dock inte innan företaget har offentliggjort informationen enligt marknadsmissbruksförordningen.

Övriga remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Riksgäldens skäl: För att kunna fullgöra sin uppgift som resolutionsmyndighet behöver Riksgälden särskild information om de företag som omfattas av lagen om resolution, bland annat för resolutionsplaneringsändamål. Sådan information kan hämtas in direkt från företagen eller via Finansinspektionen.

Företagen är skyldiga att lämna de upplysningar som Riksgälden begär för sin verksamhet enligt nyss nämnda lag (28 kap. 1 §). Vad gäller upprättande och uppdatering av resolutions- och koncernresolutionsplaner specificeras företagens uppgiftsskyldigheter i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/1624.⁹ Av förordningen framgår vilka uppgifter som ska lämnas till Riksgälden samt när och hur uppgifterna ska lämnas.

För resolutionsplaneringsändamål är vissa uppgifter av särskild betydelse för att avgöra resolutionsplaneringens mest fundamentala fråga, nämligen hur ett företag eller en koncern bör hanteras i händelse av fallissemang. Exempelvis är uppgifter om vilka verksamheter som ett företag bedriver – och i vilken omfattning – av betydelse för bedömningen av om företaget vid ett fallissemang bör försättas i resolution, och i så fall vilka resolutionsverktyg och andra resolutionsåtgärder som bör tillämpas. Även uppgifter om ett företags eller en koncerns juridiska struktur kan inverka på bedömningen av om resolutionsåtgärder bör vidtas, och i så fall vilka. Inte minst kan den typen av information ha betydelse i fråga om koncerner där Riksgälden i planeringen har att bedöma var inom koncernen eventuella resolutionsåtgärder bör sättas in.

Riksgälden är enligt förordningen om resolution skyldig att uppdatera en resolutions- eller koncernresolutionsplan vid varje förändring av institutets respektive koncernens juridiska eller organisatoriska struktur, affärsverksamhet

⁹ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/1624 av den 23 oktober 2018 om fastställande i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av tekniska genomförandestandarder när det gäller förfaranden, standardformulär och mallar för den information som ska lämnas för upprättandet av resolutionsplaner för kreditinstitut och värdepappersföretag, och om upphävande av kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1066.

eller finansiella ställning som skulle kunna ha en väsentlig negativ inverkan på planens effektivitet eller annars nödvändiggöra en ändring av planen (7 §).

Uppgifter om bland annat verksamhet och organisatorisk struktur ingår i den periodiska rapportering som ska ske enligt kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/1624. Dessa uppgifter lämnas dock endast en gång per år och beskriver de förhållanden som råder vid den tidpunkt som rapporteringen avser. Eventuella förändringar som sker mellan de fasta rapporteringstidpunkterna, eller som företagen avser att genomföra framåt i tiden, fångas således inte upp i den periodiska rapporteringen.

För att Riksgälden ska kunna upprätthålla en god krisberedskap är det angeläget att resolutions- och koncernresolutionsplanerna fortlöpande hålls uppdaterade. Det är därför av stor betydelse att Riksgälden i god tid får vetskap om verksamhets- och organisationsförändringar som företagen avser att göra så att myndigheten utan dröjsmål kan besluta om uppdaterade resolutions- och koncernresolutionsplaner efter att förändringarna har genomförts. Med hänsyn till de krav som lagen om resolution ställer på resolutionsplaneringen samt de analys- och beslutsprocesser som eventuella ändringar av resolutionsplanerna betingar finns det således ett behov av att Riksgälden får information om väsentliga verksamhets- och organisationsförändringar en tid innan de genomförs.

Under den tid som resolutionsregelverket varit i kraft har det förekommit att Riksgälden uppmärksammats på väsentliga förändringar i företagens verksamhet kort innan förändringarna har genomförts och utan att företagen själva informerat Riksgälden. Myndigheten har i stället fått informationen på annat sätt och har därefter på eget initiativ behövt begära de ytterligare uppgifter som varit nödvändiga för att kunna bedöma förändringarnas påverkan på resolutionsplanerna.

Dessa erfarenheter visar att nuvarande rapporteringsregler inte fullt ut tillgodoser Riksgäldens informationsbehov. Erfarenheterna visar också att det inte heller är tillräckligt att förlita sig på att företagen på eget initiativ lämnar Riksgälden de uppgifter som krävs för att hålla resolutions- och koncernresolutionsplanerna uppdaterade.

Mot denna bakgrund bör det införas en särskild underrättelseskyldighet för företagen. Underrättelseskyldigheten bör avse sådana verksamhets- och organisationsförändringar som kan föranleda en uppdatering av resolutions- eller koncernresolutionsplanen (jämför 7 § förordningen om resolution). Det bör i föreskrifterna om resolution därför införas en bestämmelse som anger att

ett företag skriftligen ska underrätta Riksgälden om varje väsentlig förändring avseende företagets respektive koncernens juridiska eller organisatoriska struktur eller affärsverksamhet. Underrättelsen ska lämnas i god tid innan förändringen genomförs.

Exempel på förändringar som omfattas av underrättelseskyldigheten är förvärv och fusioner, försäljning eller avveckling av enskilda verksamheter eller koncernföretag, ombildningar samt inrättande av filialer. Denna uppräkningslista ska inte betraktas som uttömmande. Alla typer av verksamhetsförändringar som är av relevans för resolutionsplaneringen bör omfattas av underrättelseskyldigheten. Det innebär att företagen ska underrätta Riksgälden om alla väsentliga verksamhets- och organisationsförändringar. Det är därefter Riksgälden som har att bedöma om förändringarna innebär att resolutions- eller koncernresolutionsplanen behöver uppdateras.

Finansbolagens Förening, Sparbankernas Riksförbund, Svenska Bankföreningen och Swedish FinTech Association påtalar att uttrycket ”i god tid” i den föreslagna bestämmelsen kan tolkas som att information om en verksamhets- eller organisationsförändring ska lämnas till Riksgälden innan företagets relevanta beslutsorgan har fattat beslut om förändringen, vilket medför att informationen behöver lämnas i ett skede då det är osäkert om förändringen faktiskt kommer att genomföras.

Riksgälden ser inget behov av att företagen ska underrätta myndigheten om förändringar som ännu inte har beslutats av företagets relevanta beslutsorgan, det vill säga bolagsstämman, styrelse eller verkställande direktör beroende på vad förändringen innebär. Det är först när en sådan förändring har beslutats som informationen om förändringen kan anses tillräckligt robust för att det ska vara motiverat för Riksgälden att påbörja en analys av vilken potentiell påverkan förändringen har på resolutions- eller koncernresolutionsplanen. Någon underrättelse behöver således inte lämnas till Riksgälden innan företagets relevanta beslutsorgan har beslutat om förändringen.

Finansbolagens Förening, Föreningen Svensk Värdepappersmarknad, Sparbankernas Riksförbund, Svenska Bankföreningen och Swedish FinTech Association anser att uttrycket ”i god tid” även kan tolkas som att företagen måste underrätta Riksgälden om verksamhets- och organisationsförändringar som utgör insiderinformation innan informationen har offentliggjorts enligt marknadsmissbruksförordningen.

I samband med att relevant beslutsorgan har beslutat om verksamhets- eller organisationsförändringen torde skyldigheten att offentliggöra insider-information enligt marknadsmissbruksförordningen som regel ha inträtt (se artikel 17.1). I de allra flesta fall bör det ur detta perspektiv därför vara oproblematiskt för företagen att informationen lämnas till Riksgälden. Om offentliggörandet av informationen skjuts upp efter ett beslut av relevant beslutsorgan (artikel 17.4) bör underrättelsen lämnas till Riksgälden omedelbart i anslutning till offentliggörandet. I likhet med vad *Föreningen Svensk Värdepappersmarknad* påtalar är det enligt Riksgäldens mening således inte fråga om att lämna någon underrättelse till Riksgälden innan informationen om förändringen har offentliggjorts enligt marknadsmissbruksförordningen. Riksgälden konstaterar dock att det finns ett stort antal företag som omfattas av resolutionsregelverkets krav på resolutionsplanering, men som inte omfattas av marknadsmissbruksförordningens regler om offentliggörande av insider-information. Tidpunkten för underrättelseskyldighetens inträde kan således inte enbart knytas till när offentliggörande sker enligt nyss nämnda förordning.

2.4 Rapportering av uppgifter för fastställande av resolutionsavgiften

Riksgäldens ställningstagande: Bestämmelserna i förordningen om resolutionsavgifter om när och hur ett företag ska lämna uppgifter till Riksgälden för fastställande av företagets resolutionsavgift ska även gälla för de uppgifter om handelsverksamhet, exponeringar utanför balansräkningen och derivat som ett företag ska lämna till Riksgälden.

Det ska upplysas om att det i förordningen om resolutionsavgifter finns bestämmelser om när och hur de uppgifter som anges i bilaga II till förordningen ska lämnas till Riksgälden.

Remisspromemorian hade samma innehåll

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Riksgäldens skäl: Av artikel 14 i förordningen om resolutionsavgifter och bilaga II till den förordningen framgår dels vilka uppgifter ett företag ska lämna till resolutionsmyndigheten för fastställande av företagets resolutionsavgift, dels när och hur uppgifterna ska lämnas.

Av 8 kap. 9 § första stycket föreskrifterna om resolution framgår att ett företag ska lämna de uppgifter som anges i bilaga II till förordningen om resolutionsavgifter till Riksgälden. I paragrafens andra stycke anges att ett företag, utöver

uppgifterna i första stycket, ska lämna uppgifter om handelsverksamhet (riskvägt exponeringsbelopp för positionsrisker), exponeringar utanför balansräkningen och derivat (derivatexponeringar). Även dessa uppgifter används för att fastställa företagets resolutionsavgift.

I 8 kap. 1 § fjärde stycket föreskrifterna om resolution finns en bestämmelse som upplyser om att förordningen om resolutionsavgifter innehåller bestämmelser om när och hur uppgifter ska lämnas till Riksgälden för fastställande av ett företags resolutionsavgift. Dessa bestämmelser finns i artikel 14.3–14.6 i förordningen och gäller för sådana uppgifter som anges i förordningen.

Bestämmelserna om när och hur uppgifter ska lämnas i nyss nämnda förordning bör även gälla för det uppgiftslämnande som ska ske enligt 8 kap. 9 § andra stycket föreskrifterna om resolution, det vill säga för de uppgifter om handelsverksamhet, exponeringar utanför balansräkningen och derivat som ska lämnas till Riksgälden. En bestämmelse med den innebörden tas in i 8 kap. 9 § föreskrifterna om resolution.

För att regleringen om rapportering av uppgifter för fastställande av resolutionsavgiften ska bli överskådlig flyttas upplysningsbestämmelsen i 8 kap. 1 § fjärde stycket föreskrifterna om resolution till 8 kap. 9 §.

2.5 Ikraftträdandebestämmelser

Riksgäldens ställningstagande: Föreskriftsändringarna ska träda i kraft den 1 november 2025.

Remisspromemorian hade samma innehåll.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Riksgäldens skäl: De föreskriftsändringar som görs med anledning av ändringsdirektivet och kommissionens formella underrättelse genomför EU-regler. Dessa ändringar bör träda i kraft samma dag som de lagändringar som också görs med anledning av ändringsdirektivet och underrättelsen, det vill säga den 1 november 2025.

Regleringen om att företagen ska underrätta Riksgälden om vissa verksamhets- och organisationsförändringar kräver inga anpassningar från företagens sida. Detsamma gäller ändringarna i bestämmelserna om rapportering av uppgifter för fastställande av resolutionsavgiften. Det finns enligt Riksgäldens mening därför inte något behov av att välja ett annat ikraftträdandedatum för dessa föreskriftsändringar.

Samtliga föreskriftsändringar bör därför träda i kraft vid samma tidpunkt, den 1 november 2025.

3. Konsekvenser

3.1 Konsekvenser för samhället och konsumenterna

Riksgäldens bedömning: Ändringarna i föreskrifterna om resolution förväntas medföra positiva effekter för samhället och konsumenterna.

Remisspromemorian hade samma innehåll.

Remissinstanserna tillstyrker bedömningen eller har inget att invända mot den.

Riksgäldens skäl: Resolutionsregelverket i sin helhet bidrar positivt till samhället och konsumenterna genom att minska kostnaderna av finansiella kriser för såväl det offentliga som hushållen.

De nu aktuella föreskriftsändringarna medför vissa förbättringar som ytterligare stärker förutsättningarna för en effektiv krishantering. Exempelvis innebär uppgiftsskyldigheterna för företagen förbättrade möjligheter för Riksgälden att bedriva en effektiv resolutionsplanering och inom ramen för denna övervaka och säkerställa företagens resolutionsbarhet, vilket gynnar samhället och konsumenterna.

3.2 Konsekvenser för företagen

Riksgäldens bedömning: För avvecklingsenheter som omfattas av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder innebär föreskriftsändringarna vissa kostnader. För övriga företag är effekterna av föreskriftsändringarna obetydliga.

Remisspromemorian hade samma innehåll.

Remissinstanserna: En majoritet av remissinstanserna tillstyrker bedömningen eller har inget att invända mot den.

Regelrådet saknar en beskrivning av föreskriftsändringarnas effekter på de berörda företagens intäkter.

Riksgäldens skäl

Berörda företag

Knappt 200 företag, framför allt kreditinstitut och värdepappersbolag, omfattas av föreskrifterna om resolution.

Riksgälden bedömer inte att föreskriftsändringarna får några effekter för företagens arbetsförutsättningar eller konkurrensförmåga.

Regehrådet saknar en beskrivning av föreskriftsändringarnas effekter för de berörda företagens intäkter. Riksgälden bedömer att intäkterna för berörda företag inte kommer att påverkas av föreskriftsändringarna.

Det särskilda förfogandebeloppet

Ändringarna i bestämmelserna om beräkningen av det särskilda förfogandebeloppet utgör endast ett klargörande och innebär därmed inte någon faktisk förändring av företagens möjligheter till värdeöverföringar. I denna del bedöms således föreskriftsändringarna inte få några konsekvenser för företagen.

Krav på offentliggörande och rapportering för vissa avvecklingsenheter

Kraven på offentliggörande och rapportering medför en viss ökad administrativ börda för den kategori av företag som efter ändringsdirektivets genomförande kommer att klassificeras som avvecklingsenheter och omfattas av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder. Enligt gällande resolutions- och koncernresolutionsplaner finns det emellertid inga företag som faller inom denna kategori, varför föreskriftsändringarna i denna del i dagsläget inte påverkar något företag.

Det kan dock inte uteslutas att Riksgälden i framtiden omprövar nuvarande bedömningar och beslutar att någon eller några avvecklingsenheter ska vara föremål för krav på kapitalbas och kvalificerade skulder. För sådana företag innebär föreskriftsändringarna att uppgifter om kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder ska lämnas till Finansinspektionen en gång per år på det sätt som föreskrivs i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/763. Rapporteringen omfattar uppgifter som företagen bör kunna ta fram förhållandevis enkelt och kommer att göras i samma system som företagen rapporterar andra uppgifter för tillsyns- och resolutionsplaneringsändamål. Föreskriftsändringarna medför således inte något behov av systemanpassningar.

De berörda företagen behöver också säkerställa att uppgifter om hur kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder uppfylls offentliggörs varje år på det sätt som anges i kommissionens genomförandeförordning. De uppgifter som ska offentliggöras sammanfaller i stor utsträckning med de uppgifter som ska rapporteras.

Riksgälden uppskattar den sammantagna tidsåtgången för arbetet med offentliggörande och rapportering av uppgifter till Finansinspektionen till cirka 10–20 timmar per år. Med en timkostnad på 1 500 kronor uppgår den årliga kostnaden till 15 000–30 000 kronor.

Skyldighet att lämna uppgifter om verksamhets- och organisationsförändringar

Kravet på att företagen ska underrätta Riksgälden om väsentliga verksamhets- och organisationsförändringar innebär att företagen kan komma att behöva lämna uppgifter till Riksgälden utanför den periodiska rapporteringen. Denna underrättelseskyldighet är händelsestyrd och bör inte vara frekvent förekommande. Underrättelseskyldigheten bedöms inte heller vara särskilt omfattande.

Underrättelsen ska lämnas skriftligen. Det ställs dock inte något krav på att underrättelsen ska lämnas i ett särskilt format. Underrättelseskyldigheten medför därför inte något behov av systemanpassningar hos företagen. Sammantaget bedöms konsekvenserna för företagen vara begränsade.

Rapportering av uppgifter för fastställande av resolutionsavgiften

Ändringarna i bestämmelserna om rapportering av uppgifter för fastställande av resolutionsavgiften bedöms inte få några konsekvenser för företagen eftersom de för närvarande redan lämnar uppgifterna på det sätt och vid den tidpunkt som nu föreskrivs.

3.3 Konsekvenser för myndigheter

Riksgäldens bedömning: Föreskriftsändringarna innebär förbättrade möjligheter för Riksgälden att bedriva en effektiv resolutionsplanering.

För både Finansinspektionen och Riksgälden bedöms föreskriftsändringarna endast medföra en marginellt ökad arbetsbelastning. Det kan inte uteslutas att föreskriftsändringarna medför kostnader för systemutveckling för Finansinspektionen.

Remisspromemorian hade samma innehåll.

Remissinstanserna tillstyrker bedömningen eller har inget att invända mot den.

Riksgäldens skäl

Konsekvenser för Finansinspektionen

Regleringen om att avvecklingsenheter som omfattas av krav på kapitalbas och kvalificerade skulder ska lämna uppgifter om kravet till Finansinspektionen i stället för till Riksgälden kan – i den mån Riksgälden fattar beslut om krav för någon eller några avvecklingsenheter – leda till en ökad arbetsbelastning för inspektionen. Det får dock antas att en sådan eventuell ökad arbetsbelastning blir marginell. Framförallt beror detta på att avvecklingsenheter endast undantagsvis kommer att bli föremål för beslut om krav på kapitalbas och kvalificerade skulder. Rapporteringen kommer också att ske på samma sätt som för de företag som i dagsläget lämnar uppgifter om kravet till Finansinspektionen, om än med lägre frekvens. Eventuell tillkommande rapportering kräver således sannolikt inte något omfattande utvecklingsarbete från Finansinspektionens sida. Det kan dock inte uteslutas att inspektionen behöver göra vissa mindre systemanpassningar.

Konsekvenser för Riksgälden

Föreskriftsändringarna innebär förbättrade möjligheter för Riksgälden att bedriva en effektiv resolutionsplanering och inom ramen för denna övervaka och säkerställa företagens resolutionsbarhet.

Skyldigheten för vissa avvecklingsenheter att lämna uppgifter om kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder samt skyldigheten för företag att underrätta Riksgälden om väsentliga verksamhets- och organisationsförändringar är, som beskrivs ovan, begränsade och antas inte innebära mer än eventuellt en marginell ökning av arbetsbelastningen för Riksgäldens del.

3.4 Utvärdering

Riksgälden bedömer att konsekvenserna av föreskriftsändringarna i huvudsak kommer att kunna utvärderas inom ramen för den löpande resolutionsplaneringen och övervakningen av att företagen uppfyller sina skyldigheter avseende kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder. Utvärderingen kan tidigast göras efter att föreskrifterna har trätt i kraft och företagen har offentliggjort och lämnat uppgifter i enlighet med föreskrifterna.

3.5 Överensstämmelse med unionsrätten

Föreskriftsändringarna står i överensstämmelse med unionsrätten.

3.6 Tidpunkt för ikraftträdande

Tidpunkten för föreskrifternas ikraftträdande sammanfaller med ikraftträdandedatumet för de lagändringar som görs till följd av ändringsdirektivet och den formella underrättelsen. Ändringarna kräver inga anpassningar från företagets sida, varför särskild hänsyn till detta inte behöver tas vid valet av tidpunkt för ikraftträdande.

3.7 Speciella informationsinsatser

Riksgälden kommer att informera om de ändrade föreskrifterna på myndighetens webbplats (www.riksghalden.se). Det finns enligt Riksgäldens uppfattning inte behov av ytterligare informationsinsatser.